

Europejski Fundusz Rybny na Obsz
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Lokalna Grupa Rybacka
Partnerstwo Drawy

RYBY
2007
2013
Planowanie rybnego sektora wdrażanie
i monitorowanie sytuacji rybnego

Operacja współfinansowana przez Unię Europejską,
ze środków finansowych Europejskiego Funduszu
Rybackiego w ramach osi 4, Programu
Operacyjnego Zrównoważony rozwój sektora
rybołówstwa i nadbrzeżnych obszarów rybackich
2007-2013, ze środków będących w dyspozycji
Lokalnej Grupy Rybackiej
„Partnerstwo Drawy”.

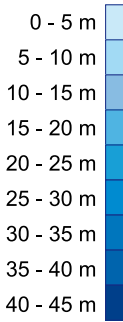
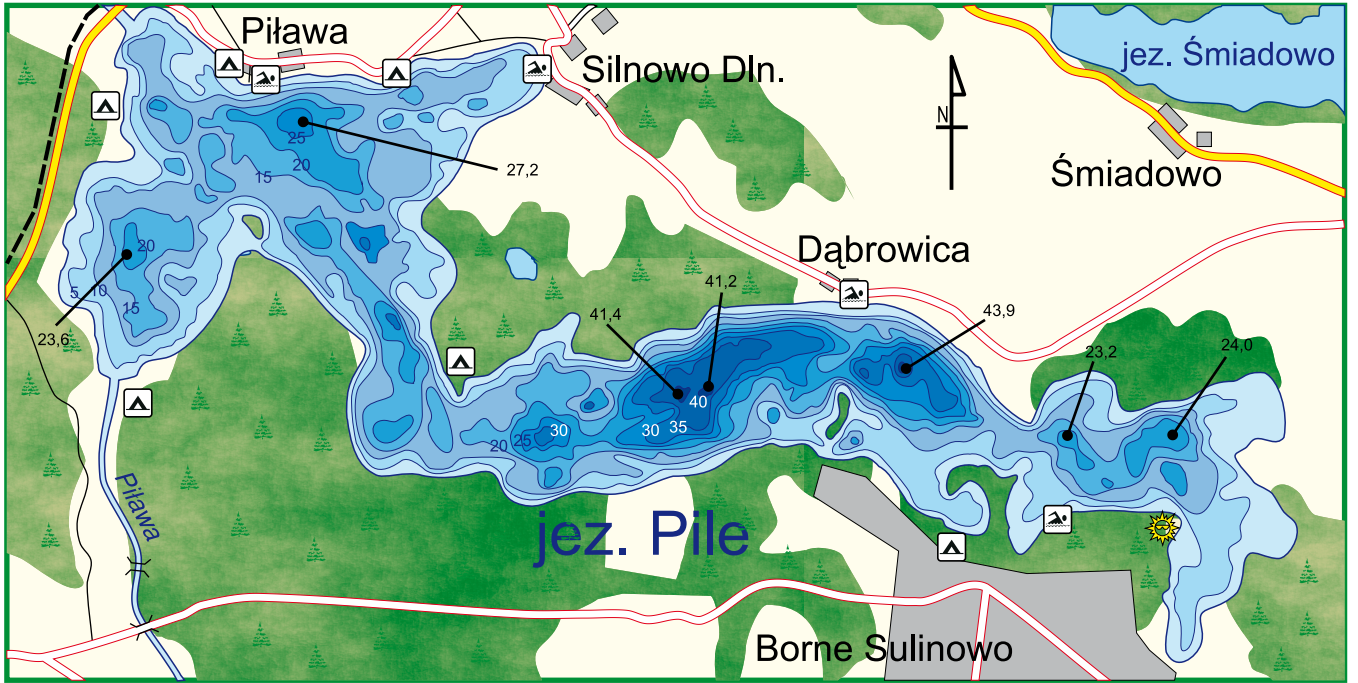
Publikację opracował i wydał Urząd Miejski
w Bornem Sulinowie.

PUBLIKACJA BEZPŁATNA

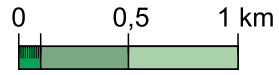

Jezioro Pile i zlewnia rzeki Pitawy

- Miejsce przeznaczone do kąpielii
- Miejsce zwyczajowo przyjęte do kąpielii
- Pole biwakowe

Jeziro Pile

Jeziro Pile (9,8 km²) to największe z 57 jezior położonych na terenie gminy Borne Sulinowo. Pod względem powierzchni zajmuje ono trzynaste miejsce wśród jezior Pojezierza Pomorskiego. Należy do jezior rynnowych

i podobnie jak w pozostałych zbiornikach rynny marginalnej (jezióra Komorze - Pile), również tu zaznacza się wyraźna terasa na wysokości 1,7 m nad powierzchnią zwierciadła wody, która świadczy o wyższym poziomie wody w przeszłości. Maksymalna długość zbiornika stanowi ponad 9 km (9.150 m). Średnia głębokość jeziora wynosi 11,7 m, maksymalna - 43,9 m (daje to siódme miejsce wśród jezior Pojezierza Pomorskiego). Pile to jeziro przepływowe. Oprócz rzeki Piławy i niewielkich cieków wodnych, takich jak: Sowia Struga (Struga Wenedów) i Dębniak, zbiornik zasilany jest głównie przez dopływy podziemne (zbocza misy wcinają się w powierzchnię wysoczyzny morenowej przecinając lokalne warstwy wodonośne). W ciągu roku z jeziora dopływa i odpływa około 52,4 mln m³ wody. Objętość zgromadzonej wody wynosi 115,17 mln m³. Intensywność wymiany poziomej wody (czyli stosunek ilości wody wypływającej z jeziora do jego pojemności) wyrażająca tzw. wskaźnik hydraulicznego obciążenia jeziora wynosi ok. 0,46, a okres tzw. „suchego odpływu” z jeziora - 2,2 roku.

Dno jeziora Pile charakteryzują liczne zagłębienia i podwodne wzniesienia. Wypłyca na ogół porasta roślinność. Jez. Pile posiada dwie wyspy o łącznej pow. 1,1 ha. Ma dobrze rozwiniętą linię brzegową z licznymi zatokami - jej długość wynosi ponad 30 km (30.450 m).

Ciekawostką jest tzw. „zatopiony las” zlokalizowany obok wyspy leżącej w pobliżu miasta i stanowiący jedno z atrakcyjniejszych miejsc do nurkowania w naszym kraju. Na głębokości ok. 16 m duża część drzew nadal stoi pod wodą tworząc wyjątkowe, jak na polskie warunki, widowisko dla płetwonurków.

Spośród licznych cech fizycznych wód jeziora Pile najważniejsze miejsce zajmuje temperatura wody, która decyduje o przebiegu procesów fizycznych, chemicznych oraz biologicznych. Pozostałe cechy fizyczne, m.in.: zasoby ciepła, stabilność, przezroczystość, barwa czy zlodzenie, związane są bezpośrednio lub pośrednio z termiką wód jeziornych. Roczny cykl termiczny w jeziorach strefy umiarkowanej dzieli

się na dwa okresy: nagrzewanie wiosenne i letnie oraz ochładzanie jesienne i zimowe. Czas trwania poszczególnych okresów i momenty ich rozpoczęcia zależą od panujących w danej porze roku warunków meteorologicznych, położenia geograficznego jeziora, głębokości misy jeziornej oraz rodzaju i intensywności działalności człowieka w obrębie zlewni.

Na podstawie szczegółowych badań przeprowadzonych w latach 1998 – 2000, zaobserwować można było dwukrotne wymieszanie się wód - wiosną (marzec) i jesienią (listopad). Podczas stagnacji zimowej (styczeń) nie zaobserwowano wyraźnie odwróconego rozkładu pionowego temperatury wody - tzw. katotermii. W roku hydrologicznym 2000 wody warstwy powierzchniowej (do głębokości 2 m) były chłodniejsze od wód głębiej zalegających tylko o około 0,5°C. Średnia temperatura wody w pionie wynosiła 2,1°C. W czasie letniej stagnacji (lipiec 2000) w jeziorze Pile wykształciła się pełna stratyfikacja obejmująca trzy warstwy termiczne (epilimnion, metalimnion i hipolimnion). Temperatura wody w warstwie naskokowej (epilimnionie) była bardzo wyrównana i zawierała się w przedziale od 21,1°C (na głębokości 1 m) do 20,8°C (na głębokości 6 m), temperatura wody w górnej części hipolimnionu wynosiła 11,5°C (na głębokości 9 m), a w dolnej 5,5°C (na głębokości 35 m).

Do cech chemicznych wód jeziornych zaliczyć należy obecność rozpuszczonych gazów i soli mineralnych oraz substancji organicznych. Wody jeziora Pile są dobrze natlenione. W 2000 roku najlepsze natlenienie występowało w powierzchniowych warstwach wody. W cyklu rocz-

nym nasycenie wody tlenem zmieniało się od 72 % (listopad) do 137 % (lipiec). Pełna cyrkulacja wody miała miejsce dwukrotnie w ciągu roku. Mineralizacja powierzchniowej warstwy wody zmieniała się od 194 mg dm³ (głębokość 1 m, IX.2000) do 227 mg dm³ (głębokość 1 m, III.2000). Odczyn powierzchniowej warstwy wody jeziora Pile zmieniał się od obojętnego (pH = 7,42 na głębokości 1 m, XI.2000), po słabo zasadowy (pH = 8,47 na głębokości 1 m, V.2000). Pod względem składu jonowego, wody jeziora Pile to wody typu wodorowęglanowo-wapniowego lub wodorowęglanowo-siarczanowo-wapniowego.

Ostatnie kompleksowe badanie wód jeziora Pile zostało przeprowadzone w 2005 roku przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie. Jego wyniki opublikowano w Raporcie o Stanie Środowiska w Województwie Zachodniopomorskim w latach 2004 - 2005: „Jezioro Pile, o powierzchni 980,1 ha i objętości wód 115,2 mln m³, znajduje się na Pojezierzu Szczecińskim. Zachodnia część jeziora położona jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Pojezierze Drawskie”. Jezioro Pile zasila kilka niewielkich cieków, a przez jego basen zachodni przepływa rzeka Piława.

W bezpośrednim otoczeniu jeziora przeważają lasy. Na południowym brzegu jeziora położone jest 4-tysięczne miasto Borne Sulinowo, a na północnym brzegu 3 wsie: Dąbrowica, Silnowo Dolne, Piława.

Jezioro jest intensywnie użytkowane pod względem rekreacyjnym. W pasie nadbrzeżnym, na brzegu północnym, prowadzona jest intensywna budowa osiedli letniskowych.

Jezioro Pile posiada korzystne warunki naturalne i na podstawie wskaźników morfometryczno-zlewniowych zaliczone zostało do II kategorii podatności na degradację (1,57 pkt).

Ocena jakości wód jeziora przeprowadzona w 1994 roku na podstawie średniej punktacji wskazywała na III klasę czystości (2,53 pkt), jednak przekroczenia dopuszczalnych stężeń fenoli zdecydowały o zaliczeniu tego jeziora do zbiorników „poza klasą”.

W 2005 roku jakość wód jeziora Pile uległa zdecydowanej poprawie. Zawartość fenoli lotnych spełniała normy I klasy czystości. Zmniejszyło się obciążenie wód jeziora związkami organicznymi oraz stężenia związków biogennych. O wyniku klasyfikacji w roku 2005 (II klasa - 1,87 pkt) zdecydowały następujące wskaźniki:

- w warstwie powierzchniowej: podwyższone koncentracje związków mineralnych oraz soli biogennych i związana z tym zwiększona produkcja pierwotna,
- w warstwie naddennej: wysokie stężenia fosforu ogólnego, bardzo wysokie stężenia ortofosforanów oraz niskie średnie nasycenie hypolimnionu tlenem.

Zawody modeli pływających.

Wyniki badania: miana Coli typu kałowej, pestycydów oraz metali ciężkich spełniały wymagania I klasy czystości i nie miały wpływu na wynik oceny.”

Wyniki badań Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska w Szczecinie wskazują na stopniową poprawę jakości wody w jeziorze Pile. Tendencje te będą z pewnością utrzymane ponieważ 15 lutego 2011 roku oddano do użytku nowoczesną oczyszczalnię ścieków w Bornem, Sulinowie, a w ramach projektu „Zintegrowana gospodarka wodno-ściekowa w dorzeczu Parsęty” skanalizowane zostały wszystkie miejscowości leżące w pobliżu jeziora.

Jezioro Pile jest bardzo atrakcyjnym miejscem pod kątem turystyki. Oprócz nurkowania i kajakarstwa (przez zachodnią część akwenu przebiega szlak kajakowy rzeki Piławy) można tu także uprawiać żeglarstwo i windsurfing. W Bornem Sulinowie i w miejscowości Piława żeglarze znajdą kilka miejsc, gdzie można zwodować i przycumować łódź.

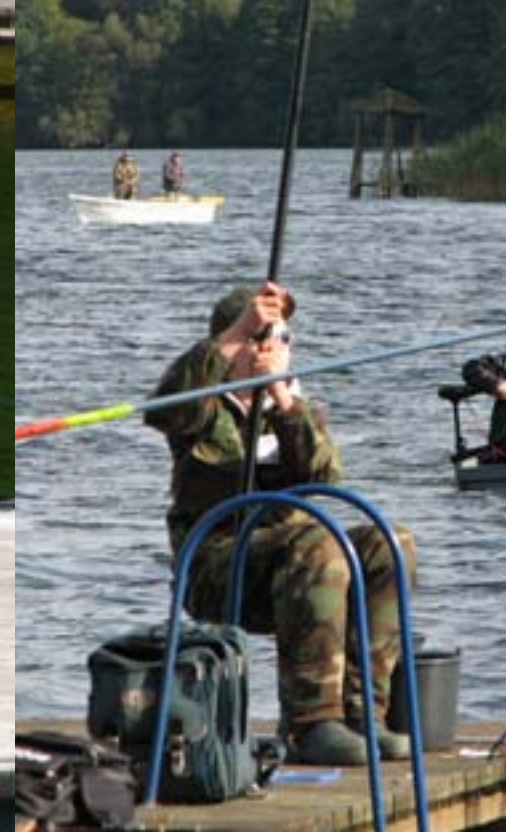
Jezioro jest również otwarte dla motorowodniaków, ponieważ nie jest objęte strefą ciszy. Przylegająca do Bornego Sulinowa Zatoka Cicha jest idealnym miejscem do przeprowadzania zawodów modeli pływających. Półwysep Głowa Orła osłania akwen z trzech stron, w tym z kierunku północno-zachodniego, z którego najczęściej wieją silne wiatry. Dzięki temu nazwa Zatoka Cicha idealnie oddaje specyfikę akwenu.

Jez. Pile jest także atrakcyjnym miejscem dla wędkarzy. Jego wody obfitują w wiele gatunków ryb i stwarzają wspaniałe warunki do ich życia i rozrodu. Z uwagi na swoją głębokość i bardzo urozmaiconą budowę dna, jez. Pile jest ostoją sielawy, siei, szczupaka, węgorza i okonia. Brzegi akwenu porastają gęste trzcinowiska, a tam gdzie przy brzegu zaczyna się kilkunastometrowa głębia, powalone w wodzie drzewa tworzą znakomite kryjówki dla ryb.

Na jeziorze Pile odbywa się wiele zawodów wędkarskich, w tym Ogólnopolski „Poligon Wędkarski”.

Zawody wędkarskie.

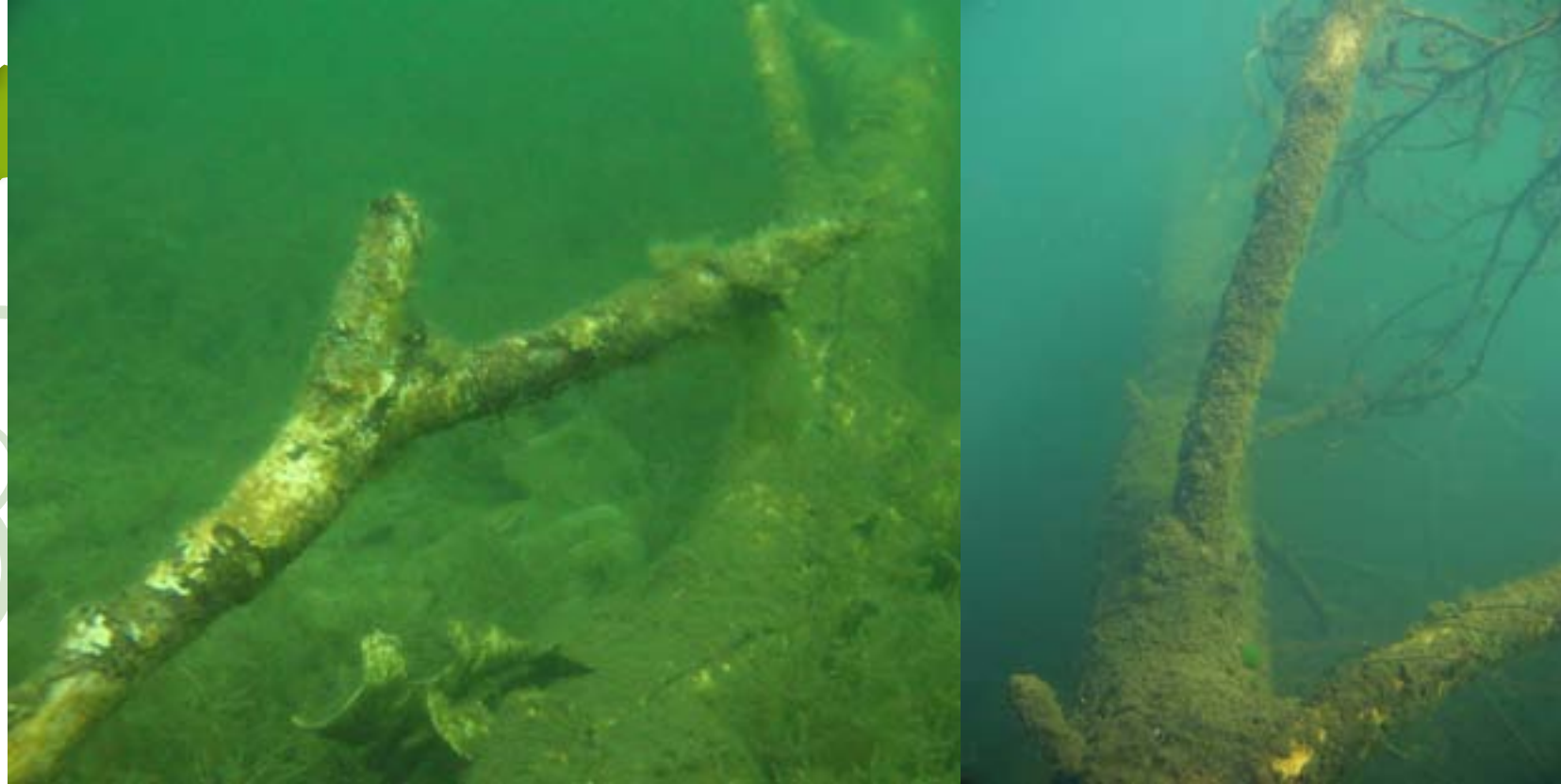

Wyspa na jeziorze i „zatopiony las”

Jeśli porównać mapy topograficzne z lat trzydziestych ze współczesnymi, to wyraźnie widać dużą różnicę kształtu wyspy na jeziorze Pile. Wyspa leżąca u południowego brzegu jeziora, w pobliżu miasta, nosząca przed II wojną światową nazwę Rodberg, jest obecnie zdecydowanie mniejsza. Brakująca, całkiem pokaźna część wyspy znajduje się obecnie na dnie jeziora, na głębokości ok. 16 m. W związku z tym, że najprawdopodobniej (podobnie jak dzisiaj) całą wyspę porastał gęsty las, w jeziorze Pile mamy podwodną wersję lasu sosnowego.

Narosłe wokół tego faktu legendy mówiły między innymi o tym, że na wyspie zlokalizowana była niemiecka baza miniaturowych łodzi podwodnych wysadzona pod koniec II wojny światowej oraz że aktualny kształt wyspy to efekt potężnej eksplozji przeprowadzonej przez Rosjan. Faktem jest, że na

fotografii wykonanej pod koniec II wojny światowej, 24 sierpnia 1944 roku przez samolot rozpoznawczy RAF (sił lotniczych Wielkiej Brytanii), wyraźnie widać wyspę w pełnym, nie zmniejszonym kształcie.

Wyjaśnienie zmiany wielkości wyspy może okazać się dość prozaiczne i pozbawione wątków sensacyjnych. Badania przeprowadzone przez nurków z pisma „Odkrywca” wykazały, że „podwodny las” to efekt naturalnych procesów geologicznych. Czy to ostatnia hipoteza? Trudno o jednoznaczną odpowiedź.

Wodny poligon Państwowej Straży Pożarnej

Od 1995 roku na obszarze jeziora Pile, znajduje się jedyny tego typu obiekt w kraju - wodny poligon Państwowej Straży Pożarnej. Na wyodrębnionym obszarze akwenu przeprowadza się szkolenia nurków - ratowników Państwowej Straży Pożarnej z całej Polski. Teren ten jest zarządzany przez Wojewódzki Ośrodek Szkolenia PSP w Bornem Suliniowie i stanowi własność Komendy Wojewódzkiej PSP w Szczecinie.

Szkolenia w zakresie młodszego nurka MSWiA i nurka MSWiA wykonującego prace podwodne w zakresie ratownictwa oraz nurka MSWiA kierującego pracami podwodnymi i nurka - instruktora są realizowane w Bornem Suliniowie od 15 lat. Jest to jedyne miejsce w kraju, gdzie przeprowadza się takie szkolenia. Obszar szkoleniowy obejmuje teren wody, na którym znajdują się przeszkody i stanowiska do ćwiczeń umiejscowione na różnych głębokościach w przedziałach: do 8 m, 8 – 12 m, 15 – 24 m, 25 – 30 m.

Powyższe przedsięwzięcia odbywają się na poligonie zgodnie decyzją administracyjną Starostwa Powiatowego w Szczecinku i stosownych pozwoleń wodno-prawnych. Przez 15 lat działalności przeszkolono tu na potrzeby PSP ok. 1.700 nurków. Na początku września, na terenie poligonu, odbywają się cyklicznie Euroregionalne Mistrzostwa Polski Strażaków Płetwonurków.

Rzeka Pława i jej zlewnia

Zlewnia Pławy (347 km² - po wodowskaz IMiGW w Nadarzacach) położona jest w obrębie dwóch makroregionów fizyczno-geograficznych Polski: Pojezierza Zachodnio-Pomorskiego i Pojezierza Południowo-Pomorskiego. Północno-zachodnia część zlewni należy do mezoregionu Pojezierza Drawskiego, północno-wschodnia (począwszy od jeziora Pile w kierunku wschodnim) do mezoregionu Pojezierza Szczecińskiego, a środkowa i południowa-wschodnia do mezoregionu Równiny Wałeckiej.

Ze względu na duże zróżnicowanie fizjograficzne, w zlewni Pławy wydzielono dziewięć zlewni częściowych (Atlas hydrologiczny Polski, 1987). Zróżnicowanie użytkowania zlewni Pławy zależy przede wszystkim od budowy geologicznej oraz czynników historyczno-osadniczych. Ponad 57 % zlewni Pławy ściana drobno, średnio i gruboziarniste piaski z domieszką żwirów, a nawet głazików (tzw. sandy). Pokrywają je płytkie gle-

by biellicowe. W strukturze użytkowania terenu dominują lasy, głównie iglaste i nieużytki. Pod względem administracyjnym zlewnia znajduje się w południowo-wschodniej części województwa zachodniopomorskiego i wchodzi w skład gminy Borne Sulinowo.

Rzeka Piława jest prawobrzeżnym dopływem Gwdy (system Noteci, Warty, Odry) i największą rzeką w gminie Borne Sulinowo. Wypływa z jeziora Komorze i przepływa przez jeziora: Rakowo, Brody, Strzeszyn, Kocie (Małe i Duże), Pile, Długie i Zalewy Nadarzycie. Jej całkowita długość wynosi 79,9 km, w tym w gminie Borne Sulinowo - 37,9 km. Przekiętny spadek koryta rzeki wynosi 0,4 %, a średni roczny przepływ to ok. 7,6 m³/s (przekrój wodowskazowy IMiGW w Nadarzycach; dane z wielolecia 1971 - 1999).

Po opuszczeniu jez. Pile rzeka Piława, która dotąd „ginęła” w kolejnych jeziorach, przybiera wygląd typowej rzeki. Płyne w wąskim korycie o niewielkim spadku. Jej dolina wcina się około 20 m poniżej otaczających wzgórz (Góra Słupy 153,2 m n.p.m.). Ku po-

Rzeka Piława wypływa z jez. Komorze dwoma betonowymi przepustami.

W początkowej części, rzeka bardziej przypomina płytką strugę.

łudniu dolina rozszerza się i rzeka wpływa do jeziora Długiego. Brzegi jeziora są strome, wcięte ponad 20 m w głąb piaszczysto-żwirowych osadów sandrów. Poziom wody znajduje się zaledwie 10 - 20 cm niżej od wód w jeziorze Pile (129,9 m n.p.m.). Od południa teren zlewni Piławy kończy się na Zalewach Nadarzyckich. Jest to zamknięty jazem akwen wodny na rz. Piławie. Długość wynosi ok. 6 km, powierzchnia - 202,72 ha, linia brzegowa - 19,8 km. Głębokość - od 2 do 8 m. Spiętrzenie wody sprawiło, że poziom podniósł się i woda wypełniła wysychające misy dawnych jezior. Woda w Zalewach Nadarzyckich utrzymuje się na poziomie około 124 m n.p.m., natomiast dalej w Nadarżycach na wysokości 119,52 m n.p.m.

Na rzece Piławie znajdują się dwa jazy - pierwszy poniżej jeziora Długie, drugi zamyka akwen Zalewów Nadarzyckich. Obie tamy zostały zbudowane w latach trzydziestych XX wieku, a ich zadaniem było stworzenie naturalnych przeszkód na linii umocnień Wału Pomorskiego poprzez spowolnienie nurtu i podniesienie lustra wody.

Ze względu na wyjątkowe walory przyrodnicze i krajobrazowe, korytarz ekologiczny rzeki Piławy został objęty ochroną prawną poprzez wyznaczenie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Dolina Rzeki Piławy”. Pokrywa się on z obszarem NATURA 2000. Na terenie tym występują gatunki roślin zalecane do szczególnej ochrony przez Unię Europejską, a stanowiska lęgowe mają rzadkie i chronione gatunki ptaków takich jak: perkozek, bąk, łabędź niemy, gęgawa, krakwa, gągoł, cyraneczka, cyranka, czernica, nurogęś, błotniak stawowy, kokoszka wodna, kszyc, żuraw, zimorodek, dzięcioł zielony, dzięcioł czarny, pliszka górską, brzęczka, trzciniak i remiz.

Rzeka Piława to bardzo atrakcyjny i popularny szlak kajakowy.

Jezioro Brody i zabudowania Strzeszyna.

Po przepłynięciu pod żelbetowymi mostami linii kolejowej i drogi krajowej nr 20, rzeka wpada do jez. Pile.

Piława rozszerza się i przechodzi w jez. Długie.

6.

Tama na Piławie.

Spływ kajakowy Piławą
pozwała zobaczyć malownicze „okoliczności przyrody”.

Rzeka Piława jesienią.

Niezwykłe, jesienne światło sprawia, że pływa się po odbiciu przybrzeżnych drzew.

W głębi most, po którym będzie droga do Starowic.

Jaz zastawkowy za Starowicami.

Pozostałości drewnianego mostu są granicą Zalewów Nadarzyckich.

„Wodny las” na Zalewach Nadarzyckich.

Wędkarze na jednej z bardzo licznych zatoczek Zalewów Nadarzyckich.

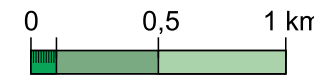
Tama Nadarzycka zamyka akwen.

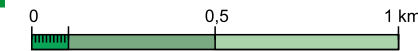
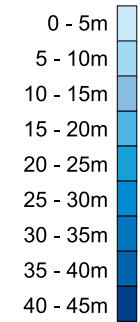
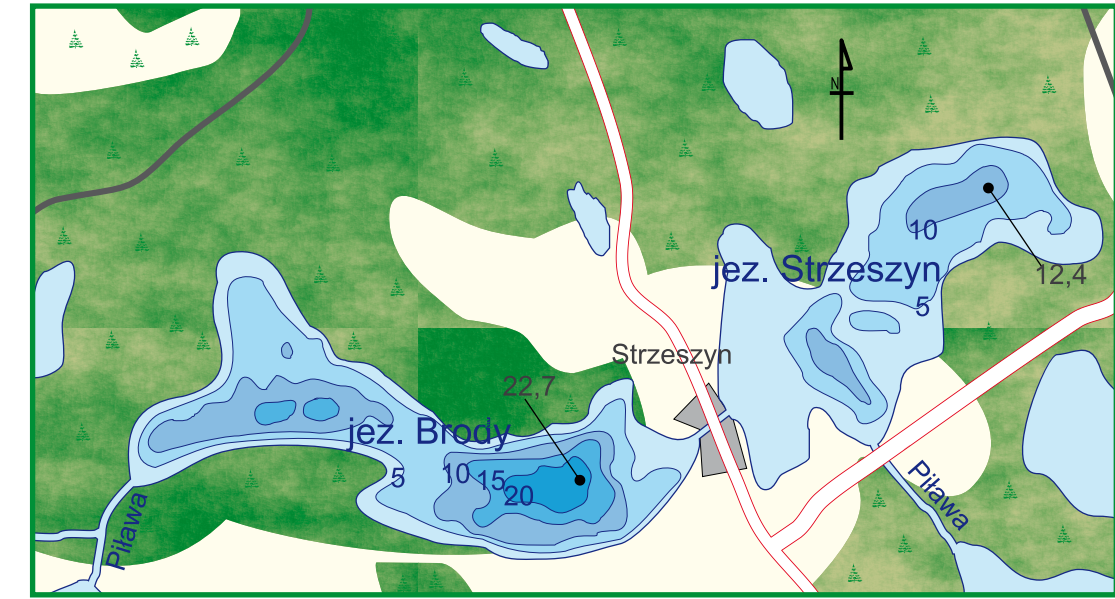
Wschód słońca nad rozlewiskiem Piławy

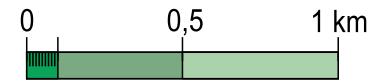
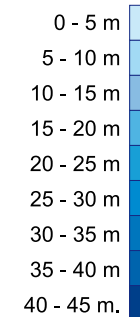
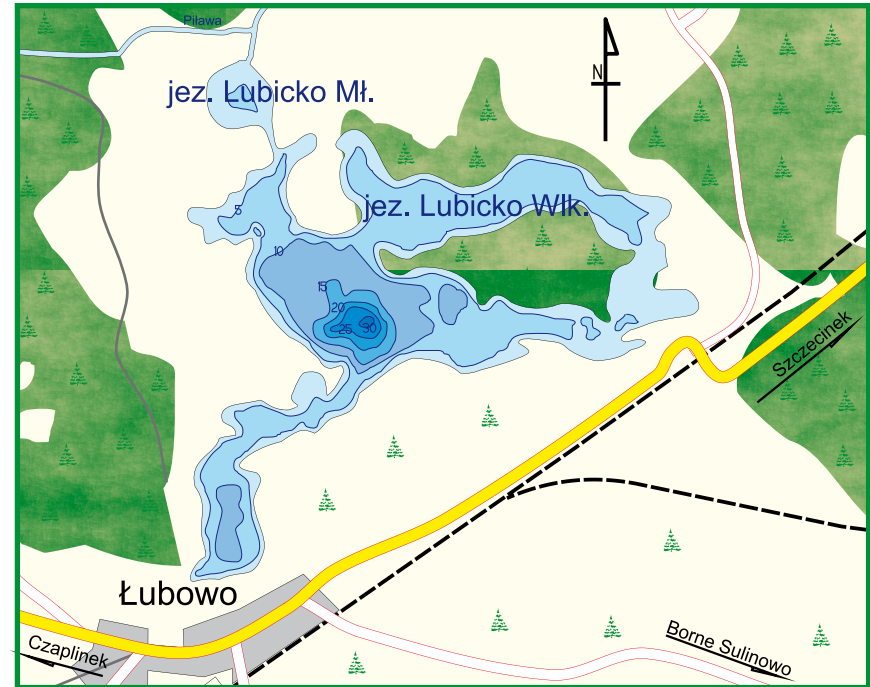
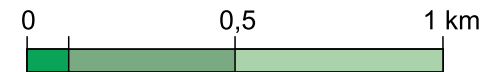
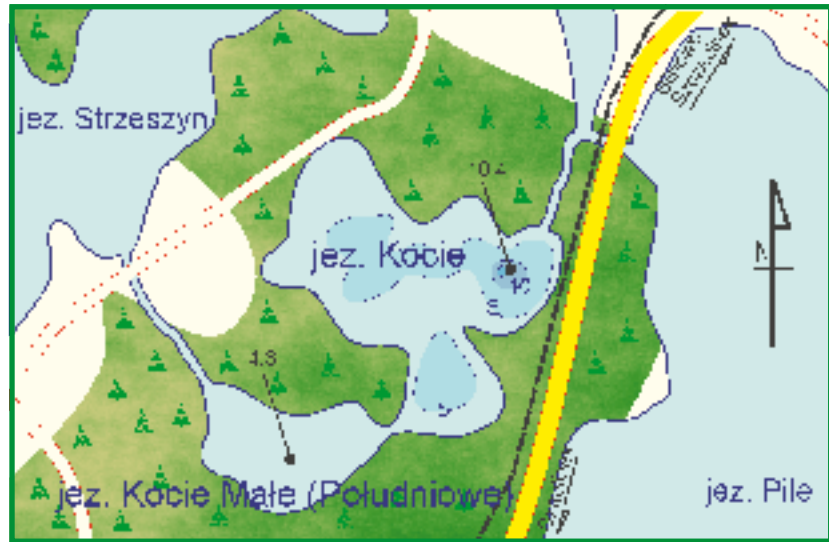

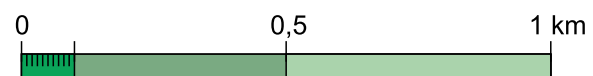
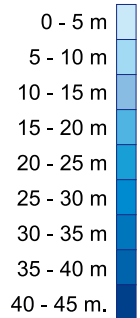
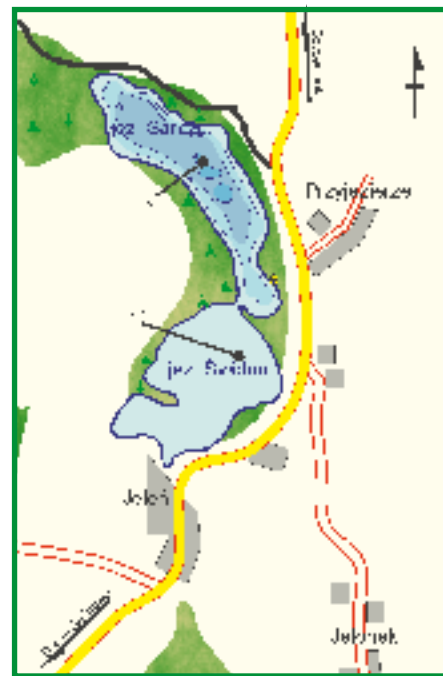
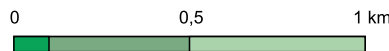
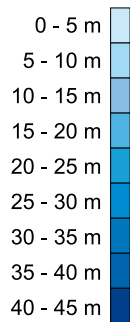
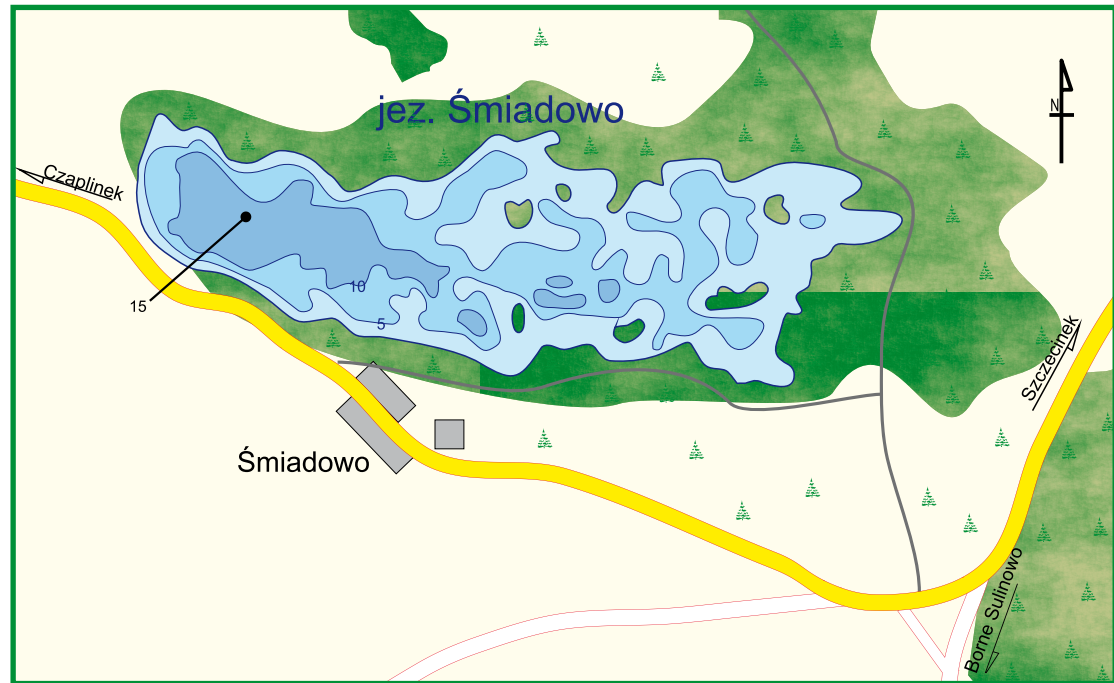

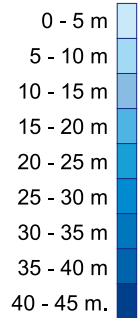
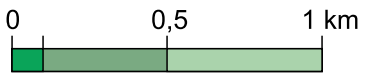
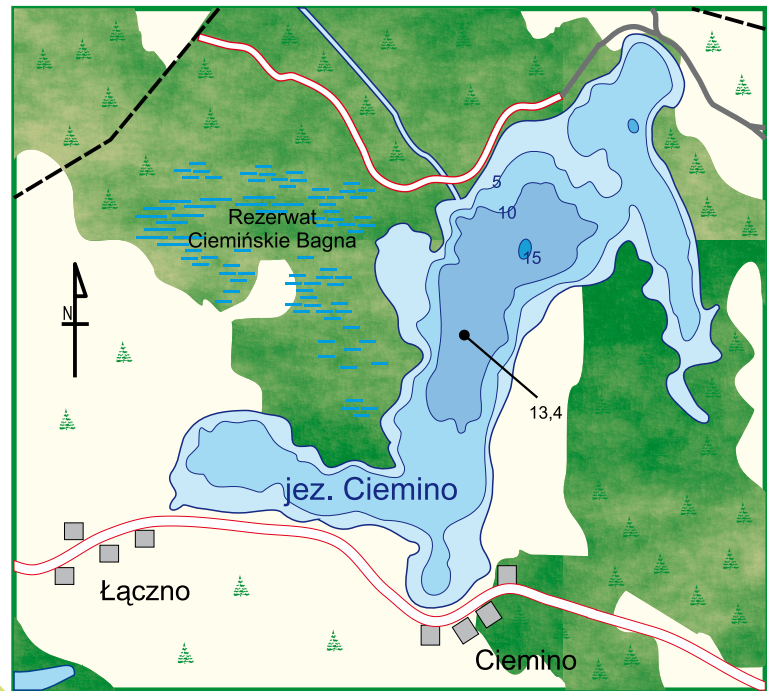

- Kąpielisko strzeżone, plaża
- Pole biwakowe

Bezpieczeństwo na wodzie

Każdy ratownik WOPR zna, a każdy użytkownik wody powinien znać i przestrzegać następujących zasad:

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA NAD WODĄ

1. Naucz się pływać, doskonał umiejętności pływackie.
2. Pływaj i kąp się tylko w wodach strzeżonych przez ratowników.
3. Przestrzegaj przepisy – znaki zakazu i ostrzegawcze.
4. Nie wchodź do wody po spożyciu alkoholu.
5. Na otwarte wody wypływaj tylko z asekuracją.
6. Pamiętaj, że dno morskie i rzek może się zmieniać.
7. Nie skacz – w szczególności na głowę – do nieznannej, płytkiej wody.
8. Pływaj z prądem, nie pod prąd.
9. Nie wskakuj do wody po nagrzaniu promieniami słonecznymi.
10. Pilnuj kąpiące się małe dzieci.

Zapobieganie błędom kosztuje znacznie mniej niż naprawianie wyrządzonych w ich efekcie szkód.

C.N. Parkinson

ZASADY BEZPIECZEŃSTWA NA ŁODZIACH

1. Naucz się prowadzić łódź.
2. Sprawdź warunki pogodowe i pamiętaj o ich zmienności.
3. Upewnij się, że łódź jest w dobrym stanie.
4. Sprawdź, czy na łodzi jest sprzęt ratunkowy.
5. Nos kamizelkę asekuracyjną.
6. Przed wyjściem na wodę informuj, dokąd się wybierasz.
7. Nie przeładuj łodzi osobami i sprzętem.
8. Przestrzegaj przepisów na wodach.
9. Bez potrzeby nie zbliżaj się łodzią do osób w wodzie.
10. Dbaj o czystość środowiska wodnego.

Przestrzeganie tych prostych zasad - wydawałoby się wręcz banalne, ale jakże istotne – zapewni bezpieczeństwo pływającym, kąpiącym się i uprawiającym sporty wodne.
(informacje ze strony Gdańskiego Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego)

Stop kłusownictwu!

Kłusownictwo, to zgodnie z definicją – „zabijanie, chwytanie lub ściganie zwierzyny oraz łowienie ryb z naruszeniem obowiązującego prawa, bez wymaganych uprawnień, w niedozwolony prawem sposób, a także w niedozwolonym czasie lub miejscu”.

Zakres działań kłusowniczych w stosunku do zwierząt wodnych wynika z dość szczegółowego prawa wędkarskiego oraz umów międzynarodowych dotyczących rybołówstwa. Działania naruszające przepisy regulujące te kwestie są określane jako kłusownictwo. Nie sposób wymienić wszystkich przypadków. Do najczęściej spotykanych działań kłusowniczych należą:

- łowienie ryb bez wymaganych uprawnień i dokumentów upoważniających do połowu (karta wędkarska) oraz brak lub fałszowanie wymaganej dokumentacji,
- łowienie niezgodne ze sztuką: wędkarz może np. łowić tylko na dwie gruntówki, większa liczba wędek jest niedopuszczalna (100 - 200 zł kary za każdą kolejną wędkę), w wędkarstwie podlodowym limitowaniu podlega długość kija,
- używanie do połowu nieodpowiednich i niedopuszczalnych narzędzi: stosowanie sieci ze zbyt małymi oczkami, saków, bębenków rybackich (nie dotyczy zarejestrowanej działalności rybołówczej), oścień, zabijanie prądem elektrycznym, materiałami wybuchowymi, itp.,

- łowienie ryb niewymiarowych, chronionych (niepodlegających połowom) lub w okresie ochronnym,
- łowienie ryb w niedozwolonym miejscu - na obszarze chronionym lub w miejscu zabronionym np. na jazie lub przepławce w stosunku do ryb łososiowatych (połów w cudzym stawie jest także kradzieżą).

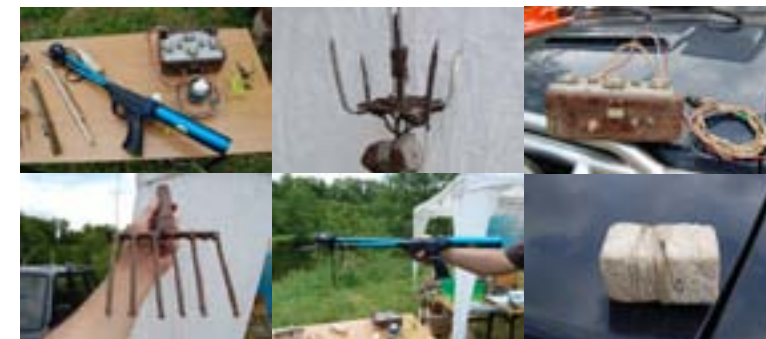
Omówione wyżej przypadki wynikają głównie z braku wyobraźni, lekceważenia prawa i chęci osiągnięcia zysku lub zdobycia trofeów. Wbrew potocznej opinii kłusownicy i szkodnicy nie zaliczają się wyłącznie do osób najuboższych. Zwykle działają z przekonaniem, że zwierzęta są niczyje i dlatego państwo nie może ustalać w stosunku do nich żadnych przepisów, natomiast człowiekowi można z nimi robić co się chce, zwłaszcza, że według nich nic nie rozumieją i nie czują.

Poza leśnikami, strażnikami i ludźmi uświadomionymi ekologicznie, kłusownictwo ma przyzwolenie społeczne. Agresję zwykle budzi osoba interweniująca. W Polsce walka z kłusownictwem jest utrudniona także ze względu na przepisy prawa. Wprawdzie kłusownictwo jako przestępstwo jest zagrożone od kary grzywny aż do 5 lat więzienia, ale trzeba złapać kłusownika na gorącym uczynku, a jest to trudne (Informacje ze strony <http://pl.wikipedia.org>).

Organem, na którym spoczywa główny ciężar walki z kłusownictwem jest Państwowa Straż Rybacka. To ich praca i systematyczna obecność na wodach znacznie ograniczają rozmiar kłusownictwa.

Jak sami twierdzą, bardzo powoli zmienia się stosunek społeczeństwa do wykroczeń przeciwko ustawie o rybactwie śródlądowym, przeciwko prawu wodnemu i przeciw przyrodzie. „Coraz częściej podejmujemy akcje dzięki pomocy wędkarzy, turystów, działkowców, czy po prostu tych, którzy na weekend wybrali się na łono przyrody, nad wodę. Społeczeństwu zaczęli przeszkadzać kłusownicy, pseudo-wędkarze, truciele, dewastanci środowiska, przyrodniczy wandalie.”

Jednym ze sposobów oddziaływania na osoby łamiące przepisy są kary pieniężne. Jak podaje Komenda Wojewódzkiej Państwowej Straży Rybackiej w Szczecinie, w 2011 roku nałożono 133 grzywny w drodze mandatu karnego na łączną kwotę 24.230,00 zł. Rekordowy pod tym względem był 2005 rok, gdy ukarano 325 osób na łączną kwotę 58.690,00 zł. Nie oznacza to jednak systematycznego spadku ilości wykrytych wykroczeń. Ich ilość w poszczególnych latach jest zróżnicowana, a kłusownictwo jest nadal poważnym problemem. Bardzo dużo pod tym względem zależy od postawy każdego z nas. Proceder kłusownictwa z pewnością nie byłby tak powszechny, gdyby nie funkcjonujące ciągle przyzwolenie społeczne.

1. Sprzęt kłusowniczy
2. Kotwica do kłusowania metodą „na szarpaka”
3. Oścień
4. Kusza do podwodnych połowań
5. Przetwornica elektryczna (produkcji rosyjskiej) do połowu prądem
6. Tzw. „pupa” – narzędzie do połowu ryb drapieżnych

okładka

okładka